

STORTINGET

Lovvedtak 34

(2025–2026)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 128 L (2025–2026), jf. Prop. 163 L (2024–2025)

I Stortingets møte 24. mars 2026 ble det gjort følgende

vedtak til lov

om endringer i domstoloven mv. (saksfordeling m.m.)

I

I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Høyesterett har sitt sete i rikets hovedstad når ikke særlige forhold er til hinder. Retten skal ha en *justitiarius* og nitten andre dommere.

§ 4 skal lyde:

Når saksmengden gjør det påkrevd, kan Høyesterett, for saker som skal avgjøres av fem dommere, deles i flere avdelinger etter bestemmelse av *høyesterettsjustitiarius*. For saker som skal avgjøres av tre dommere, kan Høyesterett nedsette ett eller flere utvalg, som betegnes som Høyesteretts ankeutvalg. *Høyesterettsjustitiarius* leder behandlingen i avdelinger og utvalg og behandlingen av saker i storkammer eller plenum, som hun eller han er med i. Ellers ledes behandlingen av eldste dommer som er med.

§ 6 første ledd første punktum skal lyde:

Avgjørelse om at Høyesterett skal ha en annen sammensetning enn den som følger av § 5 første ledd første punktum, treffes før saken er fordelt til forberedende dommer, av *høyesterettsjustitiarius*.

§ 6 tredje ledd første punktum skal lyde:

Når det er truffet avgjørelse om at Høyesterett skal settes i storkammer, kan *høyesterettsjustitiarius* i stedet

bestemme at avgjørelsen skal treffes av Høyesterett i plenum.

§ 8 første ledd første punktum skal lyde:

Høyesterettsjustitiarius leder rettens forretninger, fastsetter tiden for dens møter og for behandlingen av sakene og fordeler forretningene mellom rettens medlemmer og i tilfelle dens avdelinger og utvalg.

§ 8 annet ledd skal lyde:

Har *justitiarius* forfall, gjør eldste dommer tjeneste så lenge ingen annen er oppnevnt.

§ 11 femte ledd skal lyde:

Saker skal fordeles slik at det er tilfeldig hvilken dommer som får den til behandling. Utgangspunktet om tilfeldig saksfordeling kan fravikes dersom saklige grunner tilsier det, herunder for å sikre en rimelig arbeidsfordeling mellom dommerne, eller dersom det er behov for særskilt kompetanse eller erfaring i den enkelte sak. Omfordeling av en sak skal begrunnes skriftlig dersom dommeren som er tildelt saken, motsetter seg omfordelingen.

§ 19 fjerde og femte ledd skal lyde:

Hvor saksmengden gjør det påkrevet, kan tingretten etter bestemmelse av domstoladministrasjonen deles i avdelinger. I så fall kan det utnevnes en dommer som leder for hver avdeling. Domstolens leder fordeler sakene mellom avdelingene og treffer bestemmelse om dommernes tjenestegjøring. Avdelingslederen fordeler

sakene mellom dommerne i avdelingene. Første ledd annet og tredje punktum gjelder tilsvarende for avdelingene. Domstolens leder kan bemyndige avdelingsledere til å utføre de oppgaver som etter andre lovbestemmelser er tillagt denne.

Saker skal fordeles slik at det er tilfeldig hvilken dommer som får den til behandling. Utgangspunktet om tilfeldig saksfordeling kan fravikes dersom saklige grunner tilsier det, herunder for å sikre en rimelig arbeidsfordeling mellom dommerne, eller dersom det er behov for særskilt kompetanse eller erfaring i den enkelte sak. Omfordeling av en sak skal begrunnes skriftlig dersom dommeren som er tildelt saken, motsetter seg omfordelingen.

§ 20 første ledd oppheves. Nåværende annet ledd blir første ledd.

§ 25 fjerde ledd oppheves. Nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

§ 25 femte ledd skal lyde:

Saker i tingrettene og jordskifterettene skal behandles ved rettsstedet i den delen av rettskretsen hvor sakene geografisk hører hjemme. Når det er hensiktsmessig, kan saker behandles på andre faste rettssteder i rettskretsen eller rett settes på andre steder enn de faste rettsstedene.

§ 33 c annet ledd fjerde punktum oppheves.

II

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endring:

§ 331 femte ledd første punktum skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi regler om at opptak foretatt etter § 23 skal spilles av for helt eller delvis å tre i stedet for direkte forklaring for retten, når hensynet til forsvarlig saksbehandling ikke taler imot det.

III

I lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister gjøres følgende endringer:

§ 23-2 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi regler om at opptak foretatt etter § 13-7 skal spilles av for helt eller delvis å tre i stedet for direkte forklaring for retten, når hensynet til forsvarlig saksbehandling ikke taler imot det.

§ 24-1 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi regler om at opptak foretatt etter § 13-7 skal spilles av for helt eller delvis å tre i stedet for direkte forklaring for retten, når hensynet til forsvarlig saksbehandling ikke taler imot det.

IV

I lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. skal § 4 lyde:

§ 4.

Krav om mortifikasjon som høyrer under norsk domstol, lyt søkjaren bera fram for *Helgeland* tingrett.

V

I lov 23. desember 1988 nr. 104 om produktansvar skal § 3-7 første ledd annet punktum lyde:

Det samlede oppgjør må godkjennes ved kjennelse av Oslo tingrett.

VI

I lov 10. desember 2004 nr. 82 om Overenskomst om internasjonal jernbanetrafikk skal § 4 første ledd annet punktum lyde:

Begjæring om fullbyrding rettes til Oslo tingrett.

VII

I lov 9. januar 2009 nr. 2 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. skal § 43 a annet ledd første punktum lyde:

Begjæring om midlertidig forføyning settes frem skriftlig for Oslo tingrett.

VIII

1. Loven trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Kongen kan gi nærmere overgangsregler.

Masud Gharahkhani

president

